

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačati 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljati velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke po 7 kr.

Naročnino in ostanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Kopirani se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 200.

V Ljubljani, v četrtek 2. septembra 1897.

Letnik XXV.

Osnujmo Leonini socijalni odsek!

Prisrčno zahvaljam tiste, ki so se odzvali mojemu vabilu. Ozirajoč se na izražene želje, sklicujem nje in vse druge, ki se želé posvetiti našemu važnemu delu, na 15. dan kimovca ob 9. uri dopoldne v rokodelski dom v Ljubljano. Kdor pride: dobro došel! Obilne udeležbe ne pričakujem, a nekaj mož nas brez dvojbe združi omenjeni dan velika krščanska socijalna ideja. Bog živi vse njene sinove!

V Ljubljani, dne 1. kimovca 1897.

Dr. Krek.

Socijalni demokratje na Jesenicah — poraženi.

Z Jesenic se nam poroča: Zadnjo nedeljo si bodo socijalni demokratje črno podčrtali. Zgodilo se je, kar se jim še sanjalo ni. Mislili so, da so Jesenice že popolnoma v njihovi oblasti in tukajšnji delavci že popolnoma v rudeči internaciji. Res so do zdaj brez posebnega nasprotovanja trosili svoje židovske nazore po Savi in okolici, nedeljo za nedeljo so plačani agitatorji slepili ljudi in res nekaj tujcev, ki delajo v tovarni na Savi, vjeli na svoje limanice.

Za nedeljo dne 29. avgusta so pa sklicali javni shod kovinskih delavcev na vrtu Frčejeve gostilne na Savi, hoteč ustanoviti socijalno demokratično društvo za Jesenice in okolico. Se ve da je prišel tudi njihov „generalštab“, na čelu jim general Mihevc, Zadnik, eden baje iz Prevalov itd, misleč, da s tem naskokom vse porazijo in se za stalno utaborijo na Jesenicah.

A to preklicano vreme! Kaj vreme? Saj je bilo celi dan lepo, le par kapelj dežja je palo, pa še to

je le par minut trpelo! In vender so se socijaldemokratični vojskovodje pritoževali pred shodom nad grdim vremenom!

In ne po krivici. Tam od Jesenic in bližnjih vasij sem, s Koroške Bele, da s Save same so se vzdigovali preteči oblaki.

Slabo vreme provzročila je „črna garda“ in ž njo v zvezi krščansko misleči zavedni delavci z Jesenic, Save, Javornika, da še z Gorij in z Breznice se jih je nekaj udeležilo shoda. Ko bi bil shod prej naznanjen, gotovo bi nas bilo še enkrat toliko. Pa saj nas je bilo za zmago že tako zadosti, da več kot odveč, akoravno so krščanski delavci prvič javno nastopili.

Ob 3. popoldne se odprl shod. Vladni zastopnik je bil radovljiški okrajni glavar gosp. Kaltenegger.

Peščica socijalnih demokratov se je v naših vrstah kar izgubila. A svoje malo številce so hoteli po svoji navadi spopolniti z vpitjem in kričanjem. A bilo je vse zastoj.

Za predsednika je bil voljen g. Peter Rozman, tovarniški delavec na Savi, katerega socijalni demokratje že od prej poznajo kot odločnega krščanskega socijalista in hudega nasprotnika socijaldemokratičnih blođenj in sleparij.

S silo so hoteli vrniti socijalni demokratje za predsednika generala Mihevca, a zanj se je vzdignilo le par rok, če prav so nekateri po dve roki moleli v zrak.

Prvi se oglašal k besedi jeseniški administrator g. Sinkovec, ter govori o socijaldemokratiškem katekizmu, ter dokazuje svoje trditve iz izjav samih socijaldemokratov. A mokrači hočejo vse utajiti, ker vidijo, da tukajšnji delavci še niso zgubili že vse vere, kakor oni sami. Zato vpijejo: „saj smo tudi

mi kristijani, saj tudi mi verujemo v Boga“ itd. Smešno je bilo, kako so eden za drugim letali k g. vladnemu zastopniku, naj jim on pomaga iz zadrege in ustavi g. govornika „češ ne govori k dnevnemu redu“.

A ta jim je dejal, „obrnite se do predsednika“, g. predsednik jih pa odločno zavrača in opominja, naj se dostojno vedo, sicer bo shod zaključil.

In kdo je bolj na trnju, kdo se želi bolj rešiti iz zadrege, kakor socijalni demokratje, in edina njihova rešitev je, da se shod zaključi! Zato še bolj razsajajo in kriče, dokler jih g. vladni zastopnik slednjič ne reši — z razpuščenjem shoda.

Naši možje, vsi navdušeni vsled sijajnega vspeha in poraza socijalnih demokratov, ploskajo z rokami in kakor iz enega grla se glasi „živijo krščanski socijalizem“ „živijo naši duhovniki“, kateri klic se nato še na cesti ponavlja.

Eden iz socijaldemokratičnega generalštaba nato napove prihodnjo nedeljo zopetni shod, a naši možje mu odgovore: „Le pridite, boste še več slišali, tudi mi pridemo, a nas bo še enkrat toliko“.

S sramoto so se mokraški voditelji podali s shoda in, ker so videli navdušenje naših mož, so spoznali, da ni varno dosti z njimi imeti opraviti. Zato so se hitro podali na kolodvor in tam par zvestim spremljevalcem tožili svojo žalost in britkost nad porazom in jezo nad preklicanimi mračnjaki.

Torej v nedeljo zopet pridete! Le pridite, a skupili jo boste še bolj, zakaj tudi mi pridemo, a nas bo vsaj še enkrat toliko. Slednjič boste že spoznali, da na Jesenicah, oziroma na Savi ni tal za Vas. Naši delavci so še preveč pošteni in že preveč zavedni, da bi vam šli na limanice, vam polnit vaše žepe in hlapčevat judovskim klečeplazom-socijaldemokratom.

LISTEK.

Zenon in Justina.

Zgodovinska povest. — Iz laškega prevlel P. B.

(Dalje.)

Četrto poglavje.

Apolon.

Zenon je ostal sam, začeniši na vse strani pretehtati besede, ki jih je slišal od Justa.

Globok utis so napravile nanj besede, da kristijani niso sovražniki cesarstva in da je njihova jedina krivda tá, ker imajo drugo vero, kakor cesarji.

„Res je“, mislil je, „Just ima prav. Cesarji in naši svečeniki, auguri, vedno govoré, da so kristijani sovražniki cesarstva, a doslej še niso naveli niti jednega dejanja, ki bi potrjevalo njihovo svobodno besedo. Poznam dobro zgodovino Rima, a ne poznam nobenega grozovitega dejanja, ki bi ga mogli kristijanom navaliti. Pripisuje se jim res tisti požar mesta Rima; toda vsi vedo in tudi Tacit izrecno pravi, da je kraljico sveta zažgal taisti Neron, kateri je pozneje, boječ se sovraštva ljudskega in maščevanja prvakov, krivdo zvrčal na kristijane. In dalje, ako bi bili kristijani sovražniki cesarstva, ne dajali bi se tako lahko moriti, kakor nedolžne živali. Po številu jih je toliko. Ako bi se hoteli vzdigniti proti sedanji vladni obliki, nastala bi gotovo

strašna domača vojska, mnogo krvi bi se prelilo in morda bi utegnili zmagovati. In vrhu tega vzgled Mavricijev, vzgled znane legije? Ne, kristijani niso sovražniki cesarstva.

A tako čudno vero imajo! Čudno vero? Kaj mi ni svobodno verovati, kar mi ugaja? Kdo mi more prepovedati, da verjamem to stvar bolje kakor ono, da ima ta resnica prednost pred drugo, kdo pač? In če verujejo oni v nespametne in budalaste stvari, ali ne verujejo moji sovražniki morda v še bolj nespametne in smešne? Kaj takega kakor je naš Olimp, poln čenč in bogov — sramotnih roparjev in morilcev, naj bi bilo bolj pametno kakor Mati devica — ali Bog, ki umrje na križi?“

„A Zeno“, nadaljuje mladi uradnik svoj samogovor, „ti se še sčasoma pokristijaniš. S takim ognjem zagovarjaš njihovo stvar!“

„Jaz kristijan?“ pridene smejoč se. „Oh, Zenon bode vedno bolje veroval, kakor bi ne verjel naposled, da ni Boga in večnega življenja, da je po smrti vsega konec. Če zagovarjam kristijane, storim to iz ljubezni do resnice in pravice. Krivično jih preganjajo in zato je dolžnost vsakega Rimljana, da jih brani.“

A potem storim bolje, da ne verujem ničesar? Po tem takem po tem življenji ni drugega, in če vsi tisti, ki pričakujejo boljšega življenja, motijo se in mešajo, enaka bode usoda pravičnikova in grešnikova, enaka tistega, ki izpolnjuje natanko naravni

zakon in tistega, ki ubije brata, izda domovino? O teh rečeh bodem govoril z Justom.

Z Justom? A ta Just se mi zdi tako različen od vseh drugih mladeničev, tako dober, pohleven, pravičen. Nima napake nobene in krasé ga najlepše kreposti: govori pa o kristijanah na tako čuden način in zagovarja jih s tolikim ognjem. Kaj ko bi bil kristijan? Pa če je, kaj za to? On ima svojo vero, jaz svojo in zakaj bi ga ne ljubil? Kaj za to, ako more tako resno premišljevat to vero, ki dela svoje ude tako dobre in svete. In kdo ve, morda . . .“

„Zdrav Zenon!“

Naš mladenič, nanagloma pretrgan v svojem premišljevanji, obrne se in vidi poleg sebe mladega človeka, ki je bil ogrnen v sila dragoceno tuniko, okrašeno in nagubano s purpurjem in zlatom, ki bi delala čast samemu cesarju. Lasje mladenčevi so bili umetlno začesani, na prstu je nosil dragocene prstane in nad vse prijetni duhovi so se razširjali za njim.

„Kaj si ti, Apolo“, popraša uradnik, nič kaj zadovoljen s tem srečanjem.

„Jaz sem s kožo, z mesom in kostmi. In kaj dela moj Zenon tako sam na morskem obrežji? Zakaj se ne greš raztresti na trg ali na kozarec Pucina v gostilno Basinovo v Kampidolji?“

„In kaj dela“, odgovori zaničljivo Zenon, „kaj dela slavni Apolon tako sam samecat na morskem obrežji? Zakaj ne tičiš v zlati dvorani, v družbi

Se nekaj vam na uho. S svojim hujskanjem ste nehoti pripomogli k dobri stvari. V kratkem se osnuje katoliško delavsko društvo, ustanovitev njegova je zagotovljena.

To je za nas najlepši uspeh vašega hujskanja.

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. septembra.

Parlamentarna komisija večine sošla se je včeraj dopoldne v posvet v dvorani poljskega kluba. Posvetovanja se vdeležujejo: kot zastopniki krščansko-slovanske narodne zveze posl. dr. Susteršič, dr. Ferjančič, dr. Gregorčič, Barwinski in Bulat; dr. Laginja je opravičil svojo odsotnost; mladočeški klub je odposlal zastopnike Engela, Pacaka, Kaftana, Herolda, Brzorada, Stranskega in mesto obolelega posl. Kaizla posl. Jando; češko konservativno veleposestvo zastopajo posl. Palffy, Sylva-Tarouca, Friderik Schwarzenberg, Zedtwitz in Pabstmann; centrum poslanca Falkenhayn in Treuinfels; poljski klub posl. Jaworski, Jendrzewicz, Rutovski, Dzieduszycki in Madeyski; Rumunce zastopa posl. Popovici, katoliško ljudsko stranko pa Dipauli, Ebenhoch in Karlon. Posvetovanje, katerega se ni vdeležil noben vladin zastopnik, je otvoril sklicatelj posl. Jaworski, ter naznanil pomenljivo vladno izjavo, da hoče nadalje opirati se le na večino. Na to se je vsprejel že znani predlog, naj se voli pododsek, ki prične pogajanja z vlado. Izvoljeni pododsek, sestojč iz klubovih načelnikov, se je sošel takoj ob 3. uri popoldne v posvet pri ministerskem predsedniku. Posvetovanje je trajalo več ur, in se je, kakor se uradno zatrjuje, dosegel za obe stranki, vlado in večino, povoljen uspeh. Danes dopoldne se vrši zopet skupno posvetovanje, pri katerem naznani pododsek vspehe včerajšnjega pogajanja in se na to store nadaljni koraki. — Vlada je toraj končno vendar prišla do spoznanja, da je mogoča rešitev nevarne krize v Avstriji le tedaj, ako se oklene večine in posluša njen glas. Gotovo je, da bode morala izpolniti marsikatero zahtevo, kateri dosedaj ni bila naklonjena, toda na drugi strani bode pa tudi odstranjena nevarnost, ki je pretila javnemu blagru in miru avstrijskih narodov. Najboljši dokaz, da se je nastopila jedino prava pot, ki je sedaj odprta parlamentarnim krogom, so britke jeremijade nemško-liberalnih in nacijsalnih listov, ki s strahom in trepetom pričakujejo končnega vspeha vršičih se posvetovanj. Dobrega ne pričakujejo ničesar, to se bere v vsaki vrsti dolgih člankov, in to je za nas veselo upanje. Ne smemo sicer nadejati se, da se izpolnijo takoj vse opravičene zahteve, pač pa imamo zagotovilo, da ni več daleč čas, ko se bo reklo o nemško-liberalni premoči v Avstriji: Bila je.

Državni zbor se snide, kakor poroča „Gazetta Narodova“, okoli 20. t. m. Zasedanje se otvori baje s prestolnim govorom, v katerem se bo odgovarjalo na napade nemških obstrukcionistov in pozivljalo

najzbornejših pogovorov, ti, ki si najznanejši postavljatelj tržaški?

Apolon se je tako prilizneno nasmejal. Preveč je bil zaverovan va-se, da bi razumel zaničljive besede.

„Premišljeval sem svojo ugodno usodo in ta misel mi ni dala za dolgo ostati v zlati dvorani. Veseli se z mano, Zeno, jutri postanem najbogatejši človek v Trstu.“

„Ti?“

„Jaz, prav jaz, božji Apolon. Ovadil sem Justino, češ da je kristijana; jutri jo obsodijo na smrt in vsi njeni novci bodo moji po zakonu božjega Dioklecijana. Pri trupu Jupitrovem, zdaj se bomo lahko veselili. Imel bodem več milijonov sesterčijev, napravljaj bodem lahko veselice in slavnosti, vabil bodem na te slavnosti vse svoje prijatelje in mej njimi gotovo ne bode zadnji junaški Zenon.“

Obraz Zenonov je vsplamtel jeze in zaničevanja.

„In ti si to storil?“ zadere se s hripavim glasom.

Apolon ga pogleda osupno. Ni mogel umeti, od kod ta jeza?

„Dá, in menim, da sem prav storil.“

„Da si prav storil? Strahopetec si! Najprvo govoriš na srce deklici in ji ponujaš roko, a ko se ima ta za preplemenito, da bi se ponižala zaročiti se s takim, ki je izvržek družbe, greš jo ovaditi pred sodišče kot kristijano, da izgubi svoje življenje.

parlament, naj z vso močjo pospeši rešitev nakupljenih važnih del. Prvi del te vesti, da se namreč skličejo ljudski zastopniki na Dunaj v drugi polovici tega meseca, se potrjuje tudi v drugih vplivnih listih, drugi del pa je nekoliko neverjeten in je treba v tem oziru čuti jednaka poročila tudi iz drugih virov.

Članit italijanskega kluba, posl. d'Angeli, Bartoli, Cambon, Hortis, Lenassi, Mauroner, Rizzi, Verzeznassi in Zanetti so imeli te dni daljše posvetovanje o parlamentarnem položaju in o stališču, katero naj zavzema v bodoče italijanski klub. Stavili so se neki v tem oziru važni predlogi, katerih pa ne marajo poprej objaviti, dokler jih ne odobré vsi klubovi člani. Gotovo tudi Italijanom ni posebno všeč, da se brez njih vrši pogajanje z vlado o nadaljnjem parlamentarnem delovanju.

Italijanska treditenta je v svoji veliki domišljavosti izumila zopet novo pot, kako varovati podanike „blažene“ Italije pred nevarnostjo, ki jej preti, čujte in strmite, od avstrijske strani. Znani „prijatelj“ Avstrije, posebno pa še Slovanov, iredentistični poslanec Imbriani, je v zadnjem zasedanju italijanske poslanske zbornice ostro prijemal vlado, „ker iz same prijaznosti do Avstrije ne utrdi vzhodne italijanske meje“. Takrat njegove besede niso našle ravno prijaznega odmeva, toda sedaj je neki vlada uvidela, da je pritožba Imbrianijeva popolno (!) opravičena, in bode v kratkem pričela z grajenjem trdnjav na imenovani meji. Mi bi svetovali Rudinijevi vladi, naj napravi na meji tako visok zid, da bo našim primorskim iredentistom za vselej zabranjeno škiljenje preko avstrijske meje.

Grška vlada namerava, kakor poroča „Pol. Corr.“, odsloviti 7 do 8000 vojakov letnika 1885. Iz tega se sklepa, da ni več daleč konečni sklep miru. Poleg tega pa je vlada uvidela, da ji nikakor ne kaže v sedanjih neugodnih finančnih razmerah še nadalje preskrbovati s hrano in obleko tolikega števila vojakov.

Povrat predsednika Faure iz Petrograda je dal povod zadnji dan minulega meseca francoskemu narodu, da je pokazal svojo nenavadno naudušenost. Cela pot iz Dinkirchena do Pariza je bila, kakor smo na kratko že poročali, vračajočemu se predsedniku na čast na vse mogoče načine ozaljšana. Naudušena množica mu je prirejala burne ovacije, posebno krasen vsprejem pa mu je pripravilo pariško mesto. Deputacije mestnega zbora, velikih trgovcev in industrijcev, raznih društev in korporacij so čestitale predsedniku na doseženem vspehu v Petrogradu. V adresi, ki so mu jo poklonili trgovski krogi, se glasi mej drugim, da je mir njih najsrčnejša želja. Ta mir bo pripomogel, da se veliko delo v l. 1900 završi častno in bo doneslo predsedniku radost v plačilo za njegovo mirovno posredovanje. Veliko narodno slavnost in brezmejno naudušenje tudi ni motila običajna bomba, ki sta jo vrgla dva nezadovoljneža pred cerkvijo sv. Magdalene malo trenutkov prej, predno se je mimo pri-

O kako junaštvo je to! Ko si ji ponudil roko, vedel si, da je kristijana, a kmalu na to pa si sklenil prestopiti zakon in ukaz naših božjih cesarjev, da si pridobiš njene novce; a potem, ko te je odvrгла, pripravil si ji smrt. Mevža! Za malo novcev preliti nedolžno kri!“

Apolon ni zardel pri teh besedah. Bil je že preveč utopljen v vsake vrste pregrehe, da bi bil mogel zardeti, a strahopeten, kakor je bil, ni si upal pretrgati Zenonu besedij. Ko je ta nehal govoriti, osrčeli se rekoč:

„Zeno, ti govoriš, kakor bi bil ti sam kristijan.“ Te besede so vnele še večje zaničevanje v uradniku.

„Oh nesramnež!“ zavpije. „Ti bi gotovo rad ovadil tudi mene, kakor si ovadil Justino, da bi se polastil tudi mojega zlata. Toda pri nesmrtnih bogovih, ne bode se ti to posrečilo. Vsi poznajo Zenona in vedó, da bi Zenon rajše tisočkrat umrl kakor da bi postal kristijan. Niti ne mislim, da mi ostaneš še za trenotek pred mojimi očmi in spomni se, kdo sem jaz in kdo si ti, in tedaj gorje tebi!“ Reče in odide.

Ostalec pa ga je gledal z očesom, polnim jeze in željnim po maščevanju.

„Ošabni Tržačan!“ pravi. „Imaš se za nedotakljivega, ker si prijatelj glavarjev. A ne zanašaj se preveč. Tvoja ura je blizu. A nikdo ni še razžalil Apolona nekaznovan.“

(Dalje sledi.)

peljal Faure z ministerskim predsednikom. Pone srečil se ni nobeden. Zločinca, 34letnega pisarja Moulina in 20letnega barvarja Hedroda, je policija takoj prišla. Vidi se iz hladnokrvnosti pariškega prebivalstva, da se je v zadnjem času že precej privadilo takim običajnim bombnim aferam, ki se pojavljajo vselej, kedar se predsednik poda na kako potovanje ali vrne domov.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 2. septembra.

(Razpisane so sledeče župnije): Proštija in mestna župnija v Novem mestu. Prošnje na Njega c. in kr. Velikanstvo. — Župnija Zgornji Tuhinj v dekaniji kamniški. Prošnje na vel. č. čast. kanonika, dekana in mestnega župnika g. Janeza Oblaka. — Župnija Rob v ribniški dekaniji. Prošnje na sl. lastništvo patronskega posestva Auersperg. — Župnija Sora v ljubljanski dekaniji. Prošnje na visokočastiti knezoškof. ordinarijat. Zadnji rok za vlaganje je 4. oktobra 1897.

(Osebnosti) Naučni minister je premestil profesorja na realni v Češki Lipi, E. Gugela, na mariborsko gimnazijo, suplent dr. Fr. Vapotitsch pa je premestjen iz Gradca v Celovec. — Nevarno je obolel deželni poslanec g. Matej Lavrenčič v Vrhopolju.

(Tat v frančiškanski cerkvi — vjet.) Ko pregledujeta danes zjutraj cerkvenika cerkev, predno se odpre, zapazita, da je imel zopet nekdo opraviti po noči pri cerkvenih nabiralnikih, kakor vže dvakrat letos. Brž se vrneta v zakristijo, skrbno zapreta vrata in obvestita o tem mestno policijo. Ko vsi skupaj po cerkvi iščejo zločinca, zagleda cerkvenik za neko spovednico grešnika, ki pa ni čakal na spoved. Zločinec, ki je imel pri sebi v svežnji razno orodje in nekaj drobiža, se bajé piše Matija Hanovšek. Star je 28 let, doma iz Loga, brež. okraja na Štajerskem. Priznal je, da je on tisti, ki je izvršil tudi prejšnji tatvini v tukajšnji cerkvi, med njimi ono strašno bogoskrunstvo julija mesca.

(Shod dr. Kreka) dne 31. avgusta v Idriji se je lepo izvršil. Navzoči so bili tudi soc. demokratje ter govorili. Obširneje poročilo objavimo.

(Vojaške vaje) so bile včeraj na ljubljanskem polju proti Dravljam in Jezici. Jutri odide 56 pešdivizija iz Ljubljane proti Štajerski.

(Z Brezij.) 31. avgusta. V nedeljo 29. t. m. je blagoslovil mil. g. stolni prošt dr. L. Klefutar temeljni kamen za frančiškanski samostan na Brezjah. Ogromna množica vernega ljudstva je poslušala potem izborni govor preč. p. Jožefa iz Ljubljane, ki je razlagal namen novega samostana, ki bo le v duševno korist krasni gorenjski strani. Dal Bog in Mati božja, da se izvrši kmalu delo! Po govoru je bila slovesna sveta maša, katero je služil mil. gospod prošt.

(Iv. Schlacherjeva ustanova za učiteljske vdove) za čas od 1. avg. 1896 do 1. avg. 1897 je razpisana. Pravico do nje imajo vdove učiteljev, ki ne uživajo kake druge ustanove in katerih možje so najmanj 10 let hvalevredno služili v kronovini Kranjski kot ljudski učitelji. Prošnje do 30. sept. t. l. visokočastitemu konzistoriju v Ljubljani.

(Izpred porotnega sodišča.) Dne 31. avg. je bil obsojen Janez Komidov iz Nadleska pri Ložu na pet let težke ječe, poostrene s postom vsak mesec. Dokazalo se je, da je imenovan dne 27. apr. 1897 l. ukradel Jan. Sipanu iz zaprte hiše gotovine 450 gld. Obravnava na podlagi privatne zatožbe Fr. Vidic se je preložila.

(Iz Idrije.) [Izlet Sokolov.] V nedeljo dne 29. m. m. prihiteli so Sokoli iz Postojne in iz Ljubljane v naše mesto. Že pred mestom pri Zagodu je pozdravil izletnike župan občine Dole, g. K. pl. Premerstein. V mestu pa so jih pri mostu, kjer je bil postavljen slavalok z napisom: „Ljubezen je čutečih sre vladar; v ljubezni kličemo Vam vsi: Na zdar!“, pričakovali gasilci z zastavo, slavnostni odbor, ki je bil sestavljen iz udov vseh narodnih društev idrijskih, precejšnje število narodnih gospic in velika množica občinstva. Ko so Sokoli prispeli do slavaloka, pozdravil jih je najpreje podžupan gospod F. Nagode v imenu idrijskega mesta, potem pa gospod V. Kolšek, predsednik čitalnice in slavnostnega odbora v imenu narodnih društev idrijskih, in naposled gđ. A. Trevnova v imenu idrijskih dam ter podala starosti postojinskega Sokola krasen šopek evetic, gđ. A. Likarjeva pa istotako starosti ljubljanskega Sokola. Starosta postojinskega Sokola go-

spod dr. Treo je v daljšem govoru načrtal namen prihoda. Na to so odkorakala vsa društva s c. kr. rudniško godbo na čelu v mesto. V dekanijski cerkvi je ravno zvonilo k službi božji. Dasi je bilo po časnikih oznanjeno, da je ob 1/2.11. uri sveta maša ter se je poskrbelo za lepo petje in streljanje med opravilom, vendar smo le malo Sokolov videli v cerkvi. Zalostno! Dopoludne so si ogledali izletniki mesto, zlasti pa žgálnico. Skupen obed je bil v pivarni pri „Črnem orlu“. Okoli 4. ure odkorakali so Sokoli, spremljani od neštete množice ljudstva, na „Zemljo“, kjer so čili telovadci pokazali svojo veliko izurjenost v prostih vajah, v vajah s kiji, na bradlji in na drugo. Po končani telovadbi se je podala zopet vsa množica v mesto, kjer se je v pivarni nadaljevala zabava. Med posameznimi točkami, katere je proizvajala c. kr. rudniška godba, čuli smo več moških in nekaj mešanih zborov.

(Velike vojaške vaje na Moravskem.) O prihodu presv. cesarja k vojaškim vajam se nam danes nastopno poroča: V Gulinu je pozdravil došlega cesarja knez nadškof dr. Kohn v imenu moravske duhovščine v češkem in nemškem jeziku. Na pozdrav je odgovoril vladar: „Z veseljem vsprejem Vaš pozdrav, s katerim mi zagotavljate zvestobo in ljubezen. — Dal Bog, da bi se Vašemu mogočnemu vplivu vselej posrečilo, da bi se verniki vtrdili v pravem krščanskem duhu ter v ljubezni in spravljivosti v njih lastni blagor ter v blagor dežele in avstrijske države“. — Na pozdrav olešavskega župana je odgovoril vladar v češkem jeziku. Došlega v Bistrico je pozdravil deželni glavar grof Vetter v imenu moravskega deželnega odbora. Cesar mu je odgovoril najprej v nemškem, potem pa v češkem jeziku, ter mu polagal na srce, naj skrbi za mir in slogo mej narodnostima, in obljubil, da se bo na Moravo posebno oziral. Po nekaterih nadaljnjih pozdravih in nagovorih se je podal cesar na goro Hostein, kjer je sloveča romarska cerkev. Načelnik društva „Matica Svatohostinska“, generalni vikarij Weinlich, je pozdravil vladarja v obeh jezikih, na kar je ta odgovoril: „Posebno sem vesel, da morem obiskati to sveto mesto, katero krščanski svet po pravici tako visoko spoštuje in kjer je bilo uslišanih že toliko pobožnih molitev.“ Nadaljujoč češki je rekel vladar: „Zahvaljujem se vam na odkritosrčnih besedah, s katerimi ste me pozdravili.“ Presvetli cesar se je na to udeležil božje službe ter si ogledal cerkev in spomenike in se podal v grad barona Laudona, kjer se je vršil ob 1/2.2. uri veliki obed. Sinoči so priredili na čast gostom krasno serenado.

(Umrla) je dne 30. avgusta v Horjulu Nežika Bohinjec, sestra ondotnega č. g. župnika. Pogreb je bil danes ob 10. uri. Blaga pokojnica bodi priporočena v molitev. N. v m. p.!

(Zdravje v Ljubljani) od 22. do 28. avgusta: Število novorojencev 24, umrlih 26; mej njimi za škrlatno 1, za legarjem 1, za jetiko 5, za vnetjem sopilnih organov 2, za želodčnim katarom 4, za različnimi boleznimi 13. Med njimi je 5 tujcev in 8 iz zavodov. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za škrlatno 1, za legarjem 4 in za vratno 3.

(S Črne Vrh) Tombola na korist prostovoljnemu gasilnemu društvu v Črnem Vrhu ne bode prihodnjega leta, kakor je po pomoti poročal „Slovenec“, ampak letos v nedeljo 19. septembra. Ob enem se bode tisti dan blagoslovil nov gasilni dom.

(Gad je pičil) predvčeršnjim neko ženo iz Strmice v fari Studeno, ko je mej turšico fižol ruvala. Postojinski zdravnik g. dr. Eržen, ki je bil takoj poklican, meni, da pik ne bo smrtno nevaren. Čudno, da se letos nahaja mnogo te zlobne golazni in je z več krajev slišati o gadjem piku.

(Nezgoda.) Iz Radovice, 31. avgusta: Sinoči ob 9. uri je bil previden 20letni mladenič, ki je prišel nedavno iz Amerike. Prinesel je s seboj revolver. Včeraj je razkaževal revolver, ga dal tovarišu v roke, kateremu se sproži, da bivšega Amerikanca zadene v trebuh, kjer mu je krogla obtičala.

(Iz lavantinske škofije.) Farni izpit delajo te dni č. gospodje: Josip Gunđer, kapelan v Žalcu; Fr. Kocpek, kapelan pri Sv. Barbari; Anton Rančigaj, mestni vikar v Celju; Jurij Selih, kapelan pri Novicerkvi; Al. Šuta, kapelan v Sevnici; Jer. Burkelc, kapelan v Gornjemgradu.

(Iz Istre) 31. avgusta: Kakor poročajo naši vojaki polka 47, došli z manevrov s Stajerskega, našla jih je huda nevihta na „maršu“ med Lipnico

in Mariborom dne 23. avg. med 10. in 11. uro zvečer — kjer je nakrat treščilo v jednega kadeta artilerije in ubilo njega in njegovega konja na mestu. Kadeta so dali na ambulančni voz in ga peljali v Maribor, kjer so ga na pokopališču pokopali. — Pripovedovali so tudi, da je drugemu vojaku, tudi artileristu, v mehih odbila strela levo nogo — in tudi drugi za njim kakih 20 m. so bili omamljeni.

(Gostilniško preskrbovanje bolnikov,) postrežniškega osebja, s hrano, potem zalaganje mesa, viktualij, pijače i. dr. zbog pripravljanja hrane v svoji upravi potom pogodbe za bolnike, postrežniško osebje in osebe, ki imajo pravico dobivati hrano v vojaških bolnicah, pri c. in kr. garnizijskih bolnicah v Gradcu in Ljubljani, potem pri c. in kr. vojni bolnici v Gorici se javnim potom alternativno oddaja. Javna ponudbena razprava bo v uradu korne intendance v Gradcu, in sicer 23. septembra 1897 za bolnico v Gradcu, 30. septembra za bolnico v Ljubljani in 8. oktobra za bolnico v Gorici; vsakrat ob 10. uri dopoludne, in sicer za dobo od 1. januarja do 31. decembra 1898, pri ugodnih ponudbah tudi za tri leta. Ponudbeni vzorci se dobé po 5 kr. v imenovanih bolnicah. Natančni razglas je na razpolago v pisarni trgovinske in obrtniške zbornice.

(Zalaganje lesa.) V ponedeljek 13. septembra leta 1897, ob 10. uri dopoludne bo pri c. in kr. vojaškem oskrbovališču v Zadru ponudbena razprava radi dobave 5800 kub. metrov trdih drv. Pogoji in ponudbeni vzorec so razvidni tudi v pisarni trgovinske in obrtne zbornice v Ljubljani. Prepisi ponudbe se dobé po 4 kr. tiskovna pola pri c. in kr. vojaškem oskrbovališču v Ljubljani.

Društva.

(Vabilo k veselici,) katero priredi ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Logatcu v nedeljo dne 5. septembra 1897 v prostorih gostilne Arko v Dol. Logatcu. — Začetek točno ob 3. uri popoldne. — Vstopnina 20 kr. za osebo. — Ker je čisti dohodek namenjen glavni družbi, se preplačila hvaležno sprejemajo. — Ako je pa dne 5. septembra slabo vreme, vrši se veselica dne 8. septembra ob isti uri in z istim vspehom.

(Vabilo) na veselico, ki se priredi v dan 5. sept. na Dobravi pri Kropi v gostilni pri „Valentinu“ v korist po toči poškodovanim Dolenjem. Vsopred: 1. Nagovor. 2. „Danes tukaj, jutri tam“, moški zbor. 3. „Kurent“, deklamacija. 4. Spomin na planine“, dvospev. 5. „Bob iz Kranja“ igra. 6. „Opomin k petju“, mešan zbor. 7. Prosta zabava. Vstopnina 10 kr. Preplačila in darila se hvaležno sprejemajo. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Odbor.

(Vabilo k slavnosti,) katero priredi ormoška moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda ob priliki svoje desetletnice v nedeljo dne 5. septembra 1897. — Izvanredni občni zbor vrši se v čitalnični dvorani ob 3. uri, koncert pa na vrtu gospoda A. Kalchbrenner-ja ob 5. uri popoldne. — Vsopred slavnosti: A. Ob 10. uri predpoludne slovesna sveta maša v mestni cerkvi. B. Ob 3. uri popoldne izvanredni občni zbor: 1. Pozdrav in poročilo predsednikovo. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Slučajnosti. C. Koncert ob 5. uri popoldne: 1. Pozdrav predsednika. 2. Slavnostni govor. 3. Deklamacija. 4. Petje. — Mej posameznimi točkami koncerta svira godba. — Vstopnina h koncertu 30 kr. za osebo, za kmete 20 kr. — K mnogobrojni udeležbi vabi najljubudneje Odbor.

(Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca avgusta 1897 vložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 941 strank 205.296 glid 82 kr.; 539 strank pa vzdignilo 243.237 glid. 49 kr.

Telegrami.

Dunaj, 2. septembra. „Fremdenblatt“ objavlja nastopni komunike: Včeraj popoldne ob 3. uri se je sešel pri ministerskem predsedniku pododsek, ki sestoji iz načelnikov klubov večine, v posvet. Trajal je več ur. Kakor čujemo, je dovedlo posvetovanje do ugodnega vspeha.

Dunaj, 2. septembra. Člani parlamentarne komisije so se sošli danes dopoludne ob 10. uri k zopetnemu posvetovanju. — V pododsek je odposlal češki klub posl. dr. Herolda in dr. Stranskega, poljski klub vi-teza Jaworskega in Jendrzejevicza, ostali klubi pa svoje načelnike.

Dunaj, 2. septembra. V današnji seji parlamentarne komisije je poročal pododsek o včerajšnjem pogajanju z vlado. Komisija je vzela poročilo in vladino izjavo na znanje in naročila pododseku, naj se še nadalje pogaja z vlado o važnejih zahtevah desnice.

Pariz, 2. septembra. Predsednik Faure je v Dünkirchenu brzojavno pozdravil carja Nikolaja, bivajočega v Varšavi. Car se mu je zahvalil s prisrčnimi besedami.

Pariz, 2. septembra. Ministerski svet je sklenil včeraj povodom potovanja predsednika Faure v Rusijo pomilostiti večje število civilnih in vojaških kaznjencev. Na to je od-potoval Faure v Haute.

Pariz, 2. septembra. Minulo noč so se pojavile demonstracije proti nemškemu poslanstvu. Policija je aretovala deset oseb.

Sredeo, 2. septembra. Poroča se, da izbruhne o povrnitvi kneza Ferdinanda s potovanja popolna ali vsaj delna ministerska kriza. Ostavka finančnega ministra se ofici-jelno potrjuje.

Carigrad, 2. septembra. Na brzojavno čestitko Edhem-paše v imenu turške posadke v Tesaliji povodom 21letnice vladanja sulta-novega je ta odgovoril, da se cel čas svo-jega vladanja ni čutil tako srečnega, kakor sedaj, in izrekel armadi zahvalo na dose-ženem vspehu. — Vse politične kaznenice je sultan pomilostil. Slavnost se je izvršila v miru.

Koristna v vsakem gospodinjstvu je raba prave sladne kave, bodi-si v zdravstvenem, kakor v denarstvenem oziru. Tvrđki Kathreiner gré zasluga, da je med svet spravila povsod pod imenom „Kneippova kava“ dobro znano pristno sladno kavo, katera ima okus prave kave in se je prav zato zelo vdomačila. Marsikdo jo pije kar čisto, navadno pa kot dodatek k pravi kavi. Naj se ne pomišlja nobena gospodinja, katera še ne rabi te kave, ter naj začne rabiti toliko zdravo in okusno pristno Kneippovo kavo. Svarimo pa tudi pred ponarejeno in slabejšo kavo tega imena, ki jo nekateri ponujajo. Ta seveda ne podá onega, kar se pričakuje od prave Kneippove sladne kave. Treba torej paziti pri nakupovanju ter tirjati pristno Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo v zavitkih s podobno župnika Kneippa in z imenom Kathreiner. Drugače zavito ali celo nezavito blago naj se ne sprejme. Hudovoljno nekateri razširjajo vest, da se po smrti Kneippovi sladna kava ne izdeluje več, ampak mesto nje nek drug fabrikat. To je popolnoma neresnično, kajti tvrđka Kathreiner je od rajnega g. prelata Kneippa dobila za vse čase pravico, njegovo ime in njegovo podobo rabiti kot varstveno znamko, in izdeluje pa prodaja kakor dosedaj edino pristno Kneippovo kavo. 539 5—2

Tuji.

31. avgusta.

Pri **Stonu**: Herzog iz Trsta. — Danzer iz Žatca. — Eitel iz Podmokljejev — Weiss, Mose z Dunaja. — Kokalj iz Voitsberg-a. — Biloslav iz Trsta. — Tomeš, Los iz Prage.

Pri **Malicu**: Kuster iz Celja. — Koppmann iz Gradca. — Bube iz Hanau-a ob M. — Herzl, Wiedemann, Mulley in Vayda z Dunaja. — Urbach iz Prage. — Obermayer, Savi iz Trsta.

Pri **Bavarskem dvoru**: Nikisch z Dunaja. — Sluga iz Kamnika. — Trampuš iz Kočevja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Sima iz Celja. — Petschnigg iz Celovca. — Slovak iz Brna.

Tržne cene v Ljubljani

dne 1. septembra.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	11 80	Špeh povojen, kgr. . .	72
Rež, „	8 —	Surovo maslo, „ . . .	84
Ječmen, „	6 50	Jajce, jedno	3
Oves, „	6 20	Mleko, liter	10
Ajda, „	8 50	Goveje meso, kgr. . .	64
Proso, „	8 50	Telečje „	62
Koruza, „	6 30	Svinjsko „	56
Krompir, „	2 50	Koštrunovo „	38
Leča, hktl.	12 —	Pisčanec	45
Grah, „	10 —	Golob „	18
Fižol, „	8 —	Seno, 100 kgr.	1 70
Maslo, kgr.	94	Slama, 100 „	1 60
Mast, „	74	Drva trda, 4 kub.m. .	6 50
Špeh svež, „	70	„ mehka, 4 „	4 50

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tempera-tura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
1	9. zvečer	737.2	20.0	brezv.	jasno	
2	7. zjutraj 2. popol.	737.1 735.3	15.5 27.5	brezv. pr. m. zab. del. oblak	megla	0.0

Srednja včerašnja temperatura 20.9°, za 4.0° nad normalom.

Zahvala.

584 1—1

Za mnogoštevilne dokaze prijateljskega sočutja mej boleznijo in o smrti nepozabne hčere, ozir. sestre

Zofije Majntinger

ter dariteljem krasnih vencev, za mnogoštevilno sprem-stvo k večnemu počitku izrekave tem potom vsem prijateljem, znancem, sorodnikom, prečastiti duhov-ščini, posebno pa slav. društvu požarne brambe naj-toplejšo, presrčno zahvalo!

Zofija in Viljemina Majntinger.

DOM IN SVET

Vsebina 17. zvezka 1897:

Cvetje s polja modroslovskega. (Spisal dr. Fr. L.) [Dalje] — Zupanova Minka. (Idila. — Zložil Anton Hribar.) XI. Smarni dan. XII. Tine. — Čez morje. (Spisal Ivo Trošt.) [Dalje.] — Na arabskem vseučilišču v Kahiri. (Spisal dr. Karol Pečnik, mestni zdravnik v Aleksandriji.) — Vzori in boji. (Po prijateljevih pismih priobčil Jož. Ošaben.) [Dalje.] — Arabeske. (Zložil E. Gangl.) 11. Dve čaši. — Klinopisni spominiki in sveto pismo. (Sp. dr. Fr. Sedej.) [Dalje.] — Ilija Okruglić. (Nekrolog. — Napisal Fr. S. Lekše.) — Naše kritično stališče. (Spisal dr. Fr. L.) [Dalje.] — Književnost: Hrvatska književnost. Knjige Matice Hrvatske: Poviest srednjega veka. — Razne stvari: Letna poročila naših šol. — Telegraph brez elektrovdnih vezij. (Spisal prof. Sim. Šubic.) [Konec.] — Iz belokranjskega besednega zaklada. (Priobčuje A. Šašel.) [Konec.] — Na platnicah: Socijalni pomenki. [Dalje.] — Slike: Iz domovine. XI. (Slička Barage.) — V kahirski (arabski) deški šoli. — Zapadna stran Kserksove palače v Perzepolju. — Slovenski polharji. (Risal Jurij Šubic.) — Tabernakel iz jekla. (V Podragi pri Vipavi.)

Na prodaj sta dva križeva pota

jeden 95 cm. visok, velja gld. 65 —,
drugi 150 „ visok, velja „ 250 —
pri Fr. Toman-u, podobarju in pozlatarju v
Ljubljani na Križevniškem trgu št. 1. 496 6-6

Zavod za
umetnost
slikarij
steklo
B.Škarda

v Brnu.

Specijaliteta:

Izdelovanje cer-
kvenih oken.

Sedemkrat odlikovan.

Čeniki zastoj
in franko.

Se dopisuje v vseh
slovanskih jezikih.

Katalogi na upogld.

Zadnji teden v Ljubljani.

Cirkus Henry

v Ljubljani, v Lattermannovem drevoredu.

Danes v četrtek, dné 2. septembra, ob 8. uri zvečer:

Gala benefična predstava

za izbornega komika in bedastega Avgusta

Mr. Alfreda Barkerja.

Humoristični vsposred. Beneficijant s svojim pasjim cir-
kusom; beneficijant kot skakalec, kot šolski jezdec,
kot plesalec; Avgust povsodi. — Čarovna flauta,
komična pantomima, aranžuje bedasti Avgust.

Natančnejši vsposred je na lepkih razviden.

Jutri v petek: Predstava. — V ponedeljek dné 6. septembra:
Nepreklikono zadnja predstava.

Predprodaja vstopnic od 10. ure zjutraj do 6. ure zvečer je
v glavni tobačni zalogi na Mestnem trgu.

586 1

Ravnateljstvo.

Učenec,

zdrav, 14 let star, pošten, kateri je dovršil vsaj
5. razred ljudske šole, sprejme se takoj v trgo-
vino specerlijskega blaga.

581 3-2

Kje, pové iz prijaznosti upravništvo „Slovenca“.

Pege
odpravi v 7 dneh popolnoma 566 10-2
dr. Christoff-a izborni, neškodljivi
Ambra-crème
jedino gotovo učinkujoče sredstvo proti pegam in za
olepšanje polti. Pristno v zeleno zapečatenih izvornih
steklenicah po 80 novč. ima na prodaj
Jos. Mayr-ja lekarna v Ljubljani.

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporočila
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Št. 30-477.

Razglas.

565 2-2

Pri podpisnem magistratu vršila se bode pri poslopju zaklada
meščanske imovine zaradi oddaje kleparskih del

dné 6. septembra 1897,

zaradi oddaje krovskih del pa

dné 7. septembra 1897

javna pismena ponudbinska razprava

vsakikrat ob 11. uri dopoldne v pisarni mestnega stavbinskega urada,
kjer so tudi drugi pripadajoči načrti, proračuni in pogoji ter drugi pripo-
močki ob navadnih uradnih urah vsakemu na vpogled razgrnjeni.

Ponudbe, v katerih je navesti jednotne cene in na njihovej podlagi
proračunjene skupne zneske stroškov dotičnih del, je izročiti zapečateni in s
5 % nim vadijem opremljene do določene ure.

Ponudbe, katere ne bodo povsem ustrezale predpisom, in pa take, ki
bodo prekasno vložene, se ne bodo jemale v pršte.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 23. avgusta 1897.

Zajamčeno samočista
odlikovana z najvišjimi
odlikovanji
Tomaževa fosfatna moka
iz čeških in nemških tovarn za Tomažovo moko
je najbolje učinkujoče in najcenejše fosfornokislo gnojilo.
Da ima v sebi 15—17 odstotno citratno raztopljive fos-
forne kisline in 28—100 odstotkov fine moke, se jamči.
Za vse vrste zemljine prsti.
Za zboljšanje zemlje revne na fosforni kislini, za vsa žita, oko-
palne in oljne rastline, za vinograde, hmeljne in zelenjavke nasade in posebno za
gnojenje travnikov.
Prekaša glede na poznejši vpliv vse superfosfate.
Jedva nedostajajoča množina citratno raztopljive fosforne kisline se povrne,
ceniki, strokovni spisi in druga pojasnila so na razpolago.
Vprašanja in naročbe naj se pošiljajo 56 36-24
prodajališču fosfatne moke
čeških tovarn za Tomažovo moko v Pragi
Mariengasse 11.

**Najboljši
fabrikat!**
I. kranjski
laneno-oljnati firnež.
I. kranjsko
čisto laneno olje.
Siccativ-firnež (sušilo)
priporočila najceneje 59 104-95
Adolf Hauptmann,
I. kranjska tovarna oljnatih barv, fir-
nežev, lakov in kleja v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dné 2. septembra.			Dné 1. septembra.					
Skupni državni dolg v notah	102	gld. 40	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	159	gld. —	Kreditne srečke, 100 gld.	—	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	35	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	160	25	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	154	—
Avstrijska zlata renta 4%	124	75	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	189	50	Avstrijskega rudičnega križa srečke, 10 gld.	19	50
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101	85	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	60	Rudolfove srečke, 10 gld.	26	—
Ogerska zlata renta 4%	122	50	Tisine srečke 4%, 100 gld.	141	—	Salmove srečke, 40 gld.	71	50
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	90	Dunavske vravnave srečke 5%	129	—	St. Genois srečke, 40 gld.	79	25
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	951	—	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	108	75	Waldsteinove srečke, 20 gld.	57	—
Kreditne delnice, 160 gld.	366	25	Posojilo goriškega mesta	112	50	Ljubljanske srečke	22	25
London vista	119	65	4% kranjsko deželno posojilo	98	75	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	167	25
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	67 1/2	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	40	Akcije Ferdinandovesev. železn., 1000 gl. st. v.	3435	—
80 mark	11	74	Prioritetne obveznice državne železnice	228	—	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	400	—
80 frankov (napoleonodor)	9	52 1/2	južne železnice 3%	182	30	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	88	—
Italijanski bankovci	45	15	južne železnice 5%	126	75	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	—	—
C. kr. cekini	5	64	dolenjskih železnice 4%	99	50	Montanska družba avstr. plan.	138	—
						Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	169	—
						Papirnih rubljev 100	127	62

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
zavarovanje za zgube pri zrebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnili vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnih.